

ADİL PAYLAŞTIRMA

Aslan, kurt ve tilki arkadaş olup avlanmaya çıkmışlar. Günün sonunda, bir öküz, bir keçi ve bir de tavşan avlayan kafadarlar avlarını bir mağaraya getirmişler. Aslan kurda dönerek “Hadi bakalım!” demiş. “Şu hayvanları paylaşdır da karnımızı doyuralım.” demiş. Kurt ezile büzüle: “Ey büyük sultanım.” demiş. “Şu öküzü siz buyurun, keçi benim, tavşanda tilki kardeşin olsun.” demiş.

Aslan birden çok kızmış. Ve “Bre küstah!” demiş. Sen kim oluyorsun? Ben varken sana pay etmek düşer mi?” Sonra da bir pençe darbesiyle kurdu yere sermiş. Bu kez tilkiye dönüp “Öyle aval aval bakma da paylaşdır şu avları bakalım.” demiş. Tilki “Pay etmek haddim değil ama madem emir buyurdunuz söyleyeyim. Tavşan sabah kahvaltınız, öküz öğle yemeğiniz olur. Keçiyi de akşam yersiniz.” demiş.

Aslan bu paylaşdırmadan çok hoşlanmış ve tilkiye, bu kadar adil bir paylaşdırmayı nereden öğrendiğini sormuş.

Tilki de: “Yüce efendim!” demiş. “Şu haddini bilmez kurdun halinden öğrendim.” demiş.

Haydi soruları cevaplayalım.

Kimler avlanmaya çıkmış ?

Av olarak neler yakalamışlar?

Kurt avları nasıl paylaşdırmış?

Tilki neden tüm avları aslana vermek istemiş?

Bizler bu hikayeden nasıl bir ders çıkarmalıyız?

